

पूर्वत्रयैश्वर्यमनुभूयाननुभूयवान्प्रविशेदित्युक्तं तत्रैश्वर्यानुभवं निदिनुमारभते निष्कल्मषमिति निष्कामं ब्रह्मचर्ययोमं निद्राअविद्यामोहकत्वाज्या स्वमेति तस्यत्रयआवसथास्त्रयः स्वमाइति श्रुतेः जाय
त्स्वमाविवयोमैश्वर्यमपि संप्रज्ञातकालिकं स्वमएव तत्र दोषाः देवांगनामंत्रगादयः तान् ॥ १ ॥ स्वप्ने द्विविधे पि देहो योगो अयोगो वा ॥ २ ॥ उक्तनिद्राप्रतियोगि जागरणमाह ज्ञानाभ्यासादिति तच्चित्तनंतत्कथममन्यो
न्यंतत्प्रबोधनं एतदेकपरत्वं च ज्ञानाभ्यासं विदुर्बुधा इत्युक्तविधात् ज्ञानाभ्यासात् जिज्ञासाविचारोर्थः प्रयोजनमस्य तज्जागरणमनंतरमनवरतं ज्ञाततत्त्वस्य तु मुख्यं जागरणमित्याह विज्ञानेति ॥ ३ ॥ अत्राह पू
र्वपक्षीति शेषः स्वप्ने दृश्यमानो यं देहादिभावः पदार्थः को नु निर्वर्तके किं सत्योऽसत्यो वेति विकल्प्याद्ये बाधानुपपत्तिरिति सूचयति विषयवानिवेति इवकारेण वस्तुतो न विषयवानित्यर्थः मनुयथा उपरिस्थोर्को जलेऽथ
स्थ इवाभाति तद्वज्जाग्रद्वेहादिरेवान्यथा स्वप्ने भातीति ततावता स्वमस्यानिर्विषयत्वमित्याशंक्याह प्रलीनैरिति दृष्टान्ते जलोपरि संहृत्य स्थिते नार्कते जसा प्रतिहतं चाक्षुषे जेऽप्रविलीनं प्रति स्रोतः प्रवृत्तं स दुपरि स्थम
प्यर्कं प्राक् प्रवृत्तवृत्तिसंस्कारादथ इव विषयो करोति अत्र त्विन्द्रियाणि विलीनानीति भेदः अन्यथा प्रतिबिम्बभ्रमसमये पुरोवर्त्तिद्रव्यांतरवद्वा संदेशादिकमपि स्वप्ने दृश्येत तस्मात्स्वामोभावो न सत्य इत्यर्थः नाप्यस

भीष्म उवाच निष्कल्मषं ब्रह्मचर्यमिच्छता चरितुं सदा ॥ निद्रा सर्वात्मना त्याज्या स्वप्नदोषानवेक्षता ॥ १ ॥ स्वप्ने हि रजसा देही तमसा चाभिभूयते ॥ देहांतरमि
वापन्नश्चरत्यपगतस्पृहः ॥ २ ॥ ज्ञानाभ्यासाज्जागरणं जिज्ञासार्थमनंतरं ॥ विज्ञानाभिनिवेशात्तु स जागर्त्य निशंसदा ॥ ३ ॥ अत्राह को न्वयं भावः स्वप्ने विषय
वानिव ॥ प्रलीनैरिन्द्रियैर्देही वर्तते देहवानिव ॥ ४ ॥ अत्रोच्यते यथा त्येतद्देहयोगेश्वरो हरिः ॥ तथैतदुपपन्नार्थवर्णयंति महर्षयः ॥ ५ ॥ इन्द्रियाणां श्रमात्स्वप्नमा
हुः सर्वगतं बुधाः ॥ मनसस्त्वप्रलीनत्वात्तत्तदाहुर्निर्दर्शनं ॥ ६ ॥ कार्ये व्यासक्तमनसः संकल्पो जाग्रतोऽपि ॥ यद्वन्मनोरथैश्वर्यं स्वप्ने तद्वन्मनोगतं ॥ ७ ॥ संसारा
णामसंख्यानां कामात्मा तदवाप्नुयात् ॥ मनस्यंतर्हितं सर्वं स वेदोत्तमपुरुषः ॥ ८ ॥

त्यः असत्यस्य शशशृंगादेर्भानायोगात् ॥ ४ ॥ एवं युक्त्या निरुद्धगतिकः सिद्धांती अनुभवबलेनैवोत्तरयति अत्रोच्यत इति योगेश्वर इति हरिरिति च हेतुगर्भं विशेषणद्वयं योगिसंकल्पमात्र एव स्वामोभावः व
स्तुवत्स्यानुतदभाव एवेति भावः एतद्यथा हरिर्वेदतथामहर्षयो वर्णयंति उपपन्नार्थं युक्तिमच्चैतदित्यर्थः संकल्पादेवा स्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति श्रुतेः यथा योगिसंकल्पजं पित्रादिकं तथाऽस्मत्संकल्पजं रवादिकमिति सुवच
मित्याशयः ॥ ५ ॥ सर्वगतं सर्वप्राणिप्रसिद्धं इन्द्रियाणामुपरमे संकल्पस्वभावस्य मनसो नुपरमः स्वप्न इत्यर्थः तत्तस्मिन् स्वप्ने विषये तत्र सिद्धं बक्ष्यमाणं निदर्शनं दृष्टान्तः ॥ ६ ॥ तमेवाह कार्ये इति मनोरथवृत्तिवत्त्वा
प्रवृत्तिरपि संकल्पमात्रशरीरातथाप्याद्ये इन्द्रियैर्विक्षेपात्सम्यक् न प्रतिभासः स्वप्ने तदभावाज्जाग्रद्वदर्थानां सम्यग्भानमिति विशेष इत्यर्थः ॥ ७ ॥ स्वप्नादेर्मनोमतत्वं व्याचष्टे संसाराणामिति प्राचीनानंतजन्मजसं
स्कारात् कामात्मा विषयासक्तचित्तः तत्स्वप्नाद्यैश्वर्यं अवाप्नुयात् कथं तदवाप्तिरत आह स उत्तमपुरुषः असंहतः साक्षी मातृमानमेयाकारं मनोवेदप्रकाशयति न विक्रियारूपं भोक्तृत्वं साक्षिणः अपितु साक्ष्यप्रका
शकत्वमात्रं यस्तु विक्रियावात्प्रमाता सदृश्यकोटिस्थ एव न तु साक्षीत्यर्थः ॥ ८ ॥